

Työhyvinvointi syntyy hyvin tehdystä työstä

”Työ tekijäänsä kiittää” sanottiin jo aikoinaan. Vanhan kansan viisaudessa kiteytyy olennainen työhyvinvoinnin osatekijä: työn tekemisestä syntyvä hyvä olo. Ruskatalojen palveluyhdistys ry:n toiminnanjohtaja Hanna-Leena Ojalainen Porista pohdiskelee kirjoituksessaan työhyvinvointia vanhustenhoitotyössä.

Katson vanhustenhoidon kenttää ja sen muutoksia tehostetun palveluasumisen linssien läpi. Välillä koe linssieni olevan niin sumuiset, että kaikkea ympärillä tapahtuvaa ei näiden linssien läpi pysty tulkitsemaan.

Toisaalta kuitenkin näen kirkkaana sen syyn, jonka tähden aamuisin auton nokan käännän kohti työpaikkaani. Olen työssä siksi, että työlläni voin vaikuttaa porilaisten vanhusten hyvään ja turvalliseen arkeen, mielekkääseen vanhenemiseen, itsemääräämisoikeuden toteutumiseen ja vanhusten kunnioittavaan kohteluun.

On tärkeää, että työssään viihtyy ja voi hyvin. Tässä kohtaa kuitenkin haluaisin palauttaa mieleen perimmäisen kysymyksen siitä, tulemmeko töihin viihtyäksemme vai viihdymmekö ja voimme työssä hyvin siksi, että teemme työmme hyvin. Nämä kaksi asiaa menevät nykyään kovin herkästi sekaisin.

Vanhustyöhön tarvitaan jatkuvasti osaavia ammattilaisia vanhusten määrän kasvaessa, niin kuin me kaikki hyvin tiedämme. Tästä syystä monessa työpaikassa on varmasti ollut aiheen pohtia työntekijöiden työhyvinvointia ja työssä viihtymistä. On tietenkin päivänselvää, että tyytyväinen henkilökunta hoitaa työnsä hyvin ja hyvin tehdyn työn tuloksena on asiakastyytyväisyys.

Itse uskallan olla kuitenkin sitä mieltä, että työntekijöiden ensisijaiset kysymykset rekrytointitilanteissa painottuvat nykyään näihin työhyvinvoinnin ja viihtymisen kysymyksiin. Esimerkiksi kysymykset vanhusten kuntoisuudesta tai kyseisen työyhteisön vanhustyön arvoista ja toimintatavoista jäävät usein kysymättä.

Mielestäni on unohtunut se keskeinen syy ja peruste, miksi olemme työssä, ketä varten ja millä ehdoin. Lisäksi olen vahvasti sitä mieltä, että työhyvinvointi ei synny liikuntaseteleiden, aamupalojen tai päiväkahvien kaltaisilla sirkushuveilla, vaikka ne toki jaksamista edesauttavat.

Perimmäinen syy hyvään työfilikseen on siinä, että saa tehdä mielekkääksi ja tärkeäksi kokemaansa työtä ja olla osana hyvähenkistä työyhteisöä. Tällaisessa työpaikassa arvostetaan sekä asukkaita että työkavereita ja ollaan ylpeitä siitä mitä tehdään. Samaan aikaan pitää myös muistaa, että kukin on osaltaan vaikuttamassa siihen, miten asukkaat kohdataan ja miten heitä arvostetaan, miten hyvä työilmapiiri syntyy ja miten sitä ylläpidetään. Vastoinkäymisiä tulee, aina silloin tällöin. On asioita joihin voimme vaikuttaa ja asioita joihin emme voi vaikuttaa. Olennaista on erottaa nämä asiat toisistaan, ja keskittyä ensimmäisiin.

Vanhustyöhön kasataan paineita monesta suunnasta. Muun muassa omaiset, läheiset, kunnat, valvontaviranomaiset, valtiovalta ja media asettavat työllemme vaatimuksia. Kun on itsensä kanssa sinut, tekee merkitykselliseksi kokemaansa työtä, antaa työaikansa niille, joille se on tarkoitettu, eli vanhuksille, kestää myös työn ulkopuolelta tulevat paineet paremmin.

Kun joka päivä muistaa arvostaa työkavereita ja näkee erilaisuuden työyhteisön rikkautena, tulee arjesta mielekkäämpää ja työ tekijäänsä kiittää. Se tulee vain kuulla ja nähdä. Kiitos työstämme on ympärillämme joka päivä. Syy, jonka takia työhön tulemme ja siellä viihdymme, on tyytyväiset vanhukset. Heidän tähtensä me työtämme teemme!

Hanna-Leena Ojalainen
toiminnanjohtaja
Ruskatalojen palveluyhdistys ry, Pori

15.10.2015